

ved Langelinie eller i Kirsebærgangen, hvor Ammer og Børn udgjøre Hovedbesætningen. Men det er ogsaa et Misbrug, vil man sige; ja, saa vil man virkelig finde mangfoldige Misbrug. Jeg troer imidlertid, at foruden at uddannes til Baabensfærdighed skal Soldaten ogsaa tilegne sig andre meget væsentlige Dyder, først og fremmest jo vel Tapperhed, men, hvad der ogsaa er en af de væsentligste Dyder, endvidere Taalmodighed; fremdeles Paapasfælighed, Dagttagelse, god Conduite o. s. v. Alt dette kan regnes med til Uddannelse af Soldater, og jeg troer, at paa den omhandlede Post have de en meget passende Leilighed til at uddanne sig i denne Retning. Saaledes hører der unægtelig en vis Selyførnægtelse til at see Andre passere forbi og gaae ind, medens man selv maa blive staaende udenfor. Naar det tilføies, at deres secundære Anvendelse er til Dp'retholdelsen af den offentlige Orden efter Grundlovens § 94, saa forekommer det mig rigtignok at være en uheldig, Paaberaabelse af denne Grundlovs Paragraph. Den sigter til, hvorledes man skal forholde sig i Anledning af Dp'søb; men denne Beteignelse kan umuligt anvendes paa det aldeles lovmæssige Tilløb, der finder Sted, og som jeg haaber, i bestandig tiltagende Grad, vil finde Sted i Theatrets Forsal. Soldaterne anvendes jo ingenlunde til at jage Folk bort; thi i saa Fald maa jeg tilstaae, at jeg vilde ansee det for et grovt Misgreb; nei, de anvendes blot til at hjælpe Folk til paa den letteste og bedste Maade at faae deres Billetter, og her er ikke Tale om, at Folk 3 Gange skulle advares eller om derefter at indfride med blanke Baaden, men blot om at holde Orden, og Forholdet er saaledes ikke forskjelligt fra, hvad der skeer paa saamange andre Steder. Der er en anden Betragtning, som jeg baade anseer for sandere og for at ligge nærmere saavel for Theatrets Bestyrelse som for Rigsdagen, det er den økonomiske, og der vil det vise sig, at Benyttelsen af Soldaterne er meget heldig; thi der bruges 6 Mand og en Underofficer, og disse faae 1 Rd. tilsammen for en Aften, medens en enkelt Politibetjent faaer 1 Rd. for en Formiddag og en Aften; jeg veed ikke sikkert, hvormeget han da vil faae for

Aftenen alene; men Saameget er vist, at det vilde blive betydelig dyrere, om der skulde anvendes Politibetjente; Theatrets egne Betjente, som omtales, kunne paa ingen Maade anvendes i denne Retning, da de have andre Opgaver, for hvis Løsning de maae sørge. Spørger man, hvad Opgaven da er for disse Soldater, naar de ikke ere der i den Hensigt, hvis Urigtighed jeg nys har berørt, saa er det Noget, man saare let kan overbevise sig om hver Aften; man vil da finde, at de væsentlig bidrage til at hævde de Banfæligheder, der ere en Folge af den rigtignok meget uheldige Forsal, vort Theater har; thi det maa man indrømme, at dersom man havde et andet Lokale, vilde Banfæligheden i denne Henseende være betydelig mindre; som det imidlertid nu er, maae Soldaterne, da der kun er eet Udsalgssted, naar der er stærk Søgning, danne en Art Gang, for at overholde Ordenen. Tillige maa der sørges for, at Dørene holdes lukkede, og at der ikke ryges Cigarer og meget Andet, som vel ikke er af stor Betydning, men under saa uheldige Forhold som dem, der nu engang finde Sted, alligevel have deres Betydning baade med Hensyn til Behageligheden og med Hensyn til deres Sundhed, der skulle staae i Forsalen i længere Tid. Disse Hensyn have deres Betydning og kunne vanfælligen fyldesigjøres paa anden Maade. Jeg kan derfor ikke slutte mine Bemærkninger herom uden at bede Thinget om ikke at udtale en saadan Dadel, som der skal ligge i Udtrykket, at „det for denne Gang maa passere.“ Jeg tilstaaer, at det vilde være overraskende, om Thinget i sin Heelhed skulde dele den Opfattelse, som er udtalt af den ærede Drdsfører, uagtet hidindtil jeg troer alle Vedkommende have været fornøiede. Folk i Forsalen have været fornøiede med den gode Orden; Theatrets Bestyrelse har af samme Grund været fornøiet; Rigsdagen har været fornøiet med, at det stete paa den billigste Maade; og, hvad der er ganske vist, Soldaterne have været fornøiede, fordi de derved fik et Tillæg i deres Lønning; ligesom endelig den vagthavende Officer, der fik fri Adgang til Theatret, ogsaa for sin Deel har været fornøiet. Jeg seer saaledes ikke, at der paa noget Sted er nogen Misfornøielse, der kunde ventes